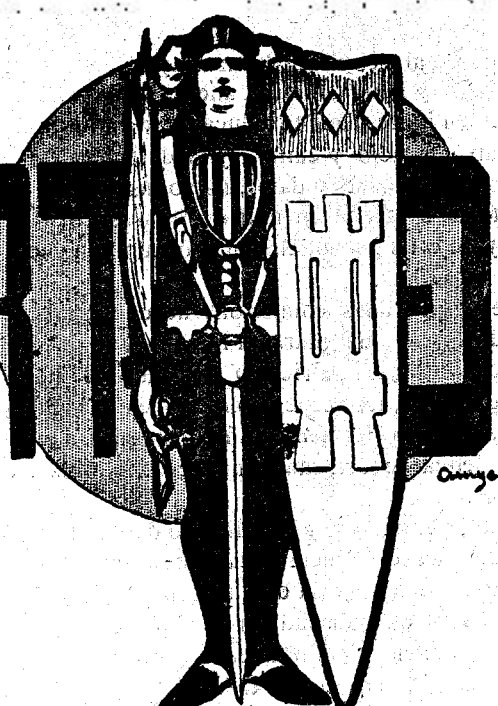

BALUART DE SITGES

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits
y Reclams a preus convencionals.

Festa patriótica

Per commemorar el desé aniversari de la fundació de BALUART DE SITGES, varis companys tingueren el projecte de celebrar un banquet, ahont, acoblats en germanor, poguessin exteriorisar la joia que sentien tots els que simpatisen per les campanyes enérgiques que havíem portat a terme y que tants resultats excel·lents han donat a la nostra vila y a Catalunya.

En pocs dies se organís la festa, y may hauríem previst l'èxit sorollós que tingué ni la unaním simpatia que despertá entre la majoria dels sitgetans.

El banquet tingué lloch el dissapte al vespre, al Hotel Subur, y en el pati de dit establiment, en ben dispostes taules s'hi reuniren 80 comensals, número may vist en aquesta vila en actes d'aquesta naturalesa, donant goig de veure la alegría regnant entre els comensals. Tots els que escriuen y fundaren el BALUART, els antichs redactors, els amichs carinyosos que sempre han cooperat a la nostra obra patriótica, que ens han alentat, els benemèrits interventors de totes les eleccions en que hem batallat, alguns vinguts expressament dels caserius de Valcarca y Garraf, honrats trevalladors que 'ns han ajudat patrióticament sempre, representacions de totes les classes socials y de la colonia estiuenca, barrejats fraternalment, allí eren en aplech entussiasta y que fa preveure jornades glorioses per la nostra vila.

Presidí el banquet l'estimat patrici, el degá, casi podríem dir dels autonomistes sitgetans, Dr. D. Felip Font, qui tenia a sos costats a nostre director y 'ls regidors de la majoria del nostre Ajuntament y ex-regidors dels derrers bienis.

El sopar, el *menú* del qual era imprés en artistiques tarjes, va transcórrer en mitj de la major armonia, y al destaparse 'l xampany, el nostre director llegí les nombroses adhesions rebudes, entre quines s'hi comptaven les molt carinyoses y entussiasdes del diputat a Corts D. Joseph Bertrán y Musitu, dels diputats provincials Srs. Jansana y Font y Gumá, del ex-diputat Sr. Roig y Ventosa, dels ex-concejals senyors Puig, Magrans, Carbonell Musons y Rosés, de D. Artur Misas, de D. Rafel Massó y Gollerichs, de D. Jaume Satjés (de Garraf), y d'altres amichs y companys.

A prechs dels comensals se aixecá el nostre estimat amich D. Ricart Roig que pronunciá 'l següent discurs:

«Amichs y companys: Permeteu-me que vos digui dues paraules, tan sols sí per demostrarvos l'intima satisfacció que experimento al trovarme altre cop entre vosaltres y en una festa que 'm recorda els dies de lluyta ardenta y esplendorosa com fou la que sostinguerem en els primers anys de vida del nostre BALUART.

Eren aquells temps d'aprobi y de vergonya per Sitges; l'indiferentisme xorch y suicida s'havia apoderat de nostres compatricis fins al punt de deixar abandonat el govern de la vila en mans ineptes que, a la sombra de les *millors*, cometeren tota classe d'excessos y baixeses, formantse una odiosa oligarquia que convenia derrocár sí 's volia salvar al poble de la seva total ruina.

Fou aleshores quan alguns joves animats per nostre amor a Sitges y a Catalunya decidíem fundar el BALUART disposats a acabar resoltament ab les farses del caciquisme; y ben prompte vegerem coronats els nostres esforços, obtenint com a garlanda gloriosa de les

nostres campanyes un senyaladíssim triomf electoral, que repercutí dintre el Municipi, iniciantse desde aquella fetxa una administració conscient, seria y honrada, que ningú és capás de desmentir.

Imposible és recordar aquell aconxeixement sense dirigir un entussiasta saluto als amichs aquí presents, que sortiren elegits regidors, y dedicar un pietós recort a n'aquells dos grans patricis, allunyats per sempre del costat nostre, y quines virtuts cíviqes tenim d'imitar si volém passar per dignes mereixedors del sacrifici que s'imposaren.

Complert aquest mereixut tribut de recordansa, tant sols me resta felicitar ab tota l'ànima als bons amichs que redacten actualment el BALUART DE SITGES per la tasca patriótica que representa el sosteniment del periódich. Seguiu, companys, com fins ara: arrancant caretes y estampant veritats; y sapigueu riure, com nosaltres ens havíem rigut sempre, dels insults, injurys y amenasses ridicules que os puguin dirigir els contraris, puig al cap de vall poques vegades ens veurem més honrats que mereixent l'execració dels qui, mancats de tota qualitat moral, ni coneixen la dignitat ni may han sapigut a quin preu se còfisa una reputació immaculada.»

L'ex-regidor D. Vicents Guillof, digué:

«Companys y amichs: Permeteu-me que us dediqui dugues paraules, ab motiu d'aquesta hermosa festa. No us parlaré pera enaltir l'obra de BALUART, pe 'l motiu de qu'ella és obra que per sí sola s'enalteix; altrement, que BALUART no fora res, a no ser per la unió d'hòmens esforsats y de valia que ab gran abnegació y entussiasme han dirigit les saludables campanyes del periódich, que tanta honra y profit han reportat a nostra estimada vila.

A ells, sols a ells devém el que, ara déu anys enera, ab la indignació que produeix a tota persona honrada veurer que 'l caciquisme embutidor malversa els interessos d'un poble, portantlo al més lamentable descrèdit; empengueren tan patriótica campanya, gracies a la qual aquesta vila, que restava ensopida, esmaperduda, que fins semblava que havia perdut la noció del dever; de prompte la vegérem ressorgir yiril, potent, amenassadora, contra tots aquells que ab els seus reprobables actes y desacerts l'embrutien.

Els resultats de la nostra lloable empresa no 's feren esperar, y ab gran satisfacció, al poch temps, veyá el poble que 'l principal causant de tots els despilfarros municipals era enderrocat estrepitosament, apesar de les seves bravates. Desde allavors, qu'el poble respira ab complerta llivertat, y la bona marxa administrativa va seguint magestuosament pe 'l camí de la moralitat y la honradesa.

Aquesta ha sigut la nostra obra; y, al recordarho, no podem deixar de recordar aquells dos companys nostres, homes abnegats, ilustres, que ab el seu amor, desinterés y patriotisme; sacrificant son benestar, (tota vegada que per sa posició social podien dedicarse a una vida contemplativa, sense neguits, sense engunies, plena de pau y sossego), preferiren sacrificar tot el seu benestar en prò del benestar dels seus conveins.

D. Francisco Batlle Gené y D. Bartomeu Misas Rosés!... No sou entre nosaltres: la Parca, que res respecta, vos arrancá de avora nostre!... és cert; però, en lo més profón del nostre cor ha quedat eternament gravada la vostra memoria.

Dos altres amichs hi ha, també, que tampoch són

entre nosaltres: dos fermes col·laboradors de l'obra digníssima que 'ls homes de BALUART han dut a cap: dos amichs, que, per les vicissituds de la vida, tingueren d'abandonar la vila que 'ls vege néixer y buscar en l'Illa de Cuba un millorament per aquella: em refereixo als companys Salvador Olivella Carreras y Francisco Gorgas Suñe, a la salut y prosperitat dels quals aixeco la meua copa y brindo.—He dit.»

L'antich company D. Rafel Font llegí el següent trevall:

«Com passa el temps! En una de las vetillas estivals de 1901, a uns quants companys, ben pocs per cert, se 'ns va ocórrer fundar un setmanari català, que sigues la expressió fidel del nostre sentiment autonomista, que despertés la indiferencia suicida en que 's trovava sumit el nostre estimat poble.

Com cosa de joves, sense mirar ni calcular la perillosa empresa que anavam a desenrotllar, sense sospesar les immenses dificultats que trovaríem y que procurarien fèrns entrebancar en el camí, varem posar mans a la obra y el dia 4 d'Agost d'aquell any, coincidint precisament ab la vinguda del gloriós *Orfeo Català* va apareixer radiant de joia, assadollat de entussiasme, el nostre estimat BALUART.

La seva aparició, va ser de verdadera sorpresa pels sitgetans. Avessats a sufrir el vergonyós jou d'un caciquisme barroer y embrutidor, cansats de veure fracassar generoses temptatives de redempció, el nostre crit d'entussiasme va causar un moviment de indecisió, com d'un desvetllament de somni pesat y aplanador.

Tota la pandilla caciquista, ferma en sas posicions, va fer un somriure burleta y despreciatiu, com si 'ns volguessin perdonar la vida y 'ns fessin viure de la seva gracia.

Si son bons noys, deyen, encare 'ls perdonarém la seva audacia.

Ah, quina sorpresa la seva, al veure que la cosa anava serial! Que no era solsament la fundació d'un periódich lo que 'ns havíam proposat, d'un setmanari anodi d'*avisos* y *noticias* y articles literaris, tal com ells desitjavan.

Naltres, plens d'ardiment compreguerem desseguida quina era la nostra verdadera situació y que convenia fer feyna práctica, feyna ben catalana, de neteja y de redempció, traguent els paràsits de la Casa Comunal que arruinavan els nostres cabals y despertar el poble ab una empena patriótica.

Molts dels nostres amichs mitj s'espantaren de la nostra empresa, calificantla de temeraria y abocada a un fracás sorollós.

Pero nosaltres, fèrms, decidits, riguentnos dels poruchs y assadollats del ideal patrióich que conmovia a tota la terra catalana, ovirant allà al lluny un avenir que preveyem que se 'ns atansava, y que feya glatir de joia 'ls nostres cors, comensavam la feyna patriótica de redimir al nostre poble y preparar la gran batalla que coronaria les nostres aspiracions.

Y, oh companys! Què us tinch de dir més? Que us tinch de dir de les nostres primeres armes esgrimides noblement, llealment? Que us tinch de dir de aquelles primeres eleccions provincials en que conseguírem igualar, desprevinguts com estavam y faltats de practica, als nostres enemics? Y de les vinentes de diputats a Corts que donarem una forta majoria al benemèrit catalanista don Narcís Pla y Deniel, al carinyós amich

qui envió un coral recort. Y de les altres en que surtí esclatant de victòria l' nostre estimat diputat En Bertrán y Musitu, el lleítim representant d'aquest districte, victoriós en tres eleccions seguides.

Y d'aquelles memorables eleccions municipals, en que conseguirem imposar el nostre criteri de bona administració y catalanitat, apareixent pel nostre Municipi una vida nova y redemptora, y expulsant les milloques caciquistes per sempre més.

Y permeteume dedicar un piados recort als que foren gloriosos concellers En Bartomeu Misas y En Francesch Batlle, els bons amichs que gastaren sas energies vitals en la defensa y consolidació del crédit y arranjament de la Casa de la Vila, que tan miserablement havia baixat de nivell al mando despòtich de un astut caciquet.

Y al reunirnos avuy, jòh companys! després de tant temps, per commemorar la nostra fundació, allunyats ja varis de sos fundadors per sos quefers, d'aquesta vila estimada, quin escalf de dolsa recordansa al evocar la fundació del BALUART, els anys passats, les amicals compenetracions, els anhels y temors, tota la gamma de sensacions que lliga una empresa patriòtica.

Quin encis tant delicat sentim al acoblarnos vora aquesta taula de germanor, tots els que posarem el nostre petit grà de sorra, el nostre treball persistent, tota una valia d' anhels encoratjadors en aquelles diades estivals, d' are fa deu anys. Y quina emoció tant fonda ens fa vibrar delicadament el nostre sentiment al recordar la aparició del primer número del BALUART, llensantlo a la publicitat, amorosament, com un fill estimat.

Ha passat el temps, y una munió d' anys ens separa d'aquelles jornades juveníloles y una mena de melangia ens envolcalla al pensar en allavors, en lo que pot un esclat d' entusiasme y la Santa Persistencia.

Si, sigueu persistents, serenament, y recordemnos que la mala herba may mort y que és precis cimentar més y més la nostra obra á impedir un vergonyós ressurgiment de totes les males passions y detritus acoblats.

Brindem, amichs, per la nostra obra, aixecant la copa per Catalunya, y per Sitges, lliure de tota malastrugansa.—He dit.

A continuació feu us de la paraula el conegut propietari agricultor D. Joan Amell:

«Companys: Si per tots els aquí reunits es la d'avuy festa d' alegria, figureuvos la satisfacció que sentirém els fundadors, els iniciadors de BALUART DE SITGES que ab tot y esser tan jove, tan abundants y sanitosos fruits ha donat. Estich contentíssim y no puch abstenirme de parlar.

¿Qui no es posa joyós al contemplar en aquesta taula a tants y bons companys associantse a l' obra redemptora, primer esclat d' entusiasme patriòtich de nostre joventut somniadora de grandesas per la vila que 'ns ha vist neixer, y d' amor a nostra terra?

Pera completar el merescut y sentit recort que, interpretant els sentiments de tots els que m' han precedit en l' us de la paraula han dedicat als infadigables defensors de la sana administració, ánima y vida de la resurrecció de Sitges, als preclars y grans patricis En Francesch Batlle y Gené y En Bartomeu Misas y Rosés, que la mort despietada va separar d' entre nosaltres, proposo que, considerantlos presents, fem ofrena de les flayroses toyes que adornen aquesta taula a les llurs respectives viudes. D.ª Assumpció Forment y D.ª Rita Vias, diguentlosi que 'ls grans homes no moren may y que com a tals conviuran eternament ab nosaltres.

¿Qué diré més? Hi ha tanta afinitat de sentiments entre nosaltres, que, fins parlant molt, no faria altra cosa que repetir lo que tots a l' hora sentim y pensem.—Acabo, donchs; més no sens avans recomenar constancia y fe en l' avenir, pera consolidar l' obra de nostre BALUART que avuy festejem, y d' un modo especial em dirigeixo als digníssims Srs. Alcalde y regidors que 'ns han honrat ab sa presencia, fentlosi trasllat de les infinites adhesions y proves d' afecte rebudes pera que 'ls encoratgi en la pesada tasca que tenen encomenada.

¡Avant sempre y visca l' BALUART!—He dit.

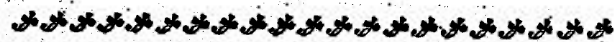
Tots els parlaments van ser aplaudits ab entusiasme, que 's renová sorollosament al aixecarse l' president D. Felip Font, pera resumir, dedicant un pietós recort pels ilustres patricis Batlle y Misas y els demés amichs difunts y en especial pel seu amich d' infantesa D. Ignasi Roig. La bandera que 'ns reuneix, afegí, es la de la bona administració municipal, tots els colors de l' Arch Iris hi caben, tothom pot entrarhi, desde

el més pobre al més rich. Els insults y calumnies deuen despreciarse y aixis com un francès parla en francès y un anglés en anglés, qui té educació y cultura parla y escriu ab educació y cultura y la defensa deu ferse sempre ab arguments y datos, no ab insults.

La festa s' acabá en mitj de frasses efusives de comiat y de crits patriòtichs, deixant un vehement recort als assistents.

Acte seguit dues comissions de comensals feren ofrena dels rams que guarnien la taula a les senyores viudes dels insignes patricis D. Francisco Batlle y don Bartomeu Misas, les respectables dames D.ª Rita Vias y D.ª Assumpció Forment, quines prengueren emocionades el delicat recort, canviantse enternidores frases de condol.

L' acte, pel número y significació dels concorrents, tingué alta transcendencia local, demostrant la plena conformitat de la majoria dels sitgetans per la actuació honrada y de bona administració que duen a cap els nostres amichs en el Municipi, y que sense reparar en sacrificis de cap classe tant se desvetllen per la prosperitat de Sitges.

Despit julianer

Doctor en cursileira, l' ex-Secretari Juliá ha publicat un article llapissós y encarmel·lat, aduint rastrement a la persona que ha dirigit la transformació de l' antich edifici de l' Hospital en morada particular sumptuosa y cómoda. Y, despitat y vanitós, ha aprofitat l' ocasió pera malparlar dels generosos patricis a qui's deu la venda d' aquell immoble y la edificació del nou assil benèfich.

De l' adulació a l' artista director de la reforma no n' drem una paraula; prou se n' deu haver venjat la punyenta ironia de l' agut humorista que n' ha sigut víctima. Recordant la cursi descripció que diu *tiene por delante el horizonte sin límites del mar latino que, ora tranquilo, ora tempestuoso, lame día y noche sus plantas*, l' agut humorista haurá pensat que l' pretenció escribitor, ab sa beneiteria sens limitis també l' llepa, en competencia ab el *mar latino, ora tranquilo, ora tempestuoso*, ORA PRO NOBIS,—que depa l' altre.

Nosaltres de lo que volèm parlar és de la venda del vell casal hont estava instalat l' Hospital fundat pel noble Fonollar. Diu l' inspirador de l' *Eco* caciquista que «la fatalidad ha permitido que torpes administradores de este pueblo vieran solo en el Hospital de Sitges un inmueble de posible compraventa, una institución benéfica exenta de sentimentalismo, unas paredes sin las sanguíneas salpicaduras de los enfermos operados, un templo de bóvedas achatadas que había ennegrecido el incienso de varios siglos, un edificio en fin ruinoso...» «habiendo sido, por tanto, posible, se consumara la venta de sus treinta mil palmos cuadrados, todos edificados en su planta baja y en sus pisos, por el precio de cuarenta mil pesetas, esto es, por algo más de cinco reales el palmo edificado...» «debemos preguntarnos ¿no podía armonizarse lo viejo y lo moderno? ¿no cabía aplicar las generosidades humanas en la mejora de aquel recinto lleno de recuerdos y exuberante de patrias tradiciones? ¿cómo se ha desviado este general sentir de nuestro pueblo? ¿precisaba sustituir con construcciones nuevas el legado piadoso de don Bernardo de Fonollar?» Puntualisém bé.

Ciudadans tan dignes com l' ltm. Sr. Alcalde don Pere Carbonell Mestre, com el M. I. Sr. Rector, Doctor don Joseph Bricullé, com don Rafel Llopart, don Francesch Jansá, don Antón Serra, don Rafel Llopis Torallas, don Joseph Planas Robert (de la Junta de l' Hospital) y com don Lluís de Dalmau, don Joseph Parera, don Francesch Yil, don Sebastiá Carbonell Soler y don Joseph Carbonell Company (de l' Ajuntament) y ab ells els julianers don Simón Llauredó y don Joan Mitjans acordaren la venda del vell edifici de l' Hospital per cuarenta mil pessetes, pera destinar aquet producte a la construcció d' un Hospital modern, que respongués a les necessitats actuals de nostra vila. El meix *Eco* caciquista, a l' enterarse de que s' havia ofert la cantitat de 40.000 pessetes per la finca antiga, trobá qu' era un bon preu y que calia aprofitarlo.

Aixó de torpes administradores millor podia aplicarlo En Juliá an aquells que sent ell Secretari de l' Ajuntament intentaren vendre l' Hospital pera ferne un de nou y no sapigueren dur a bon terme les gestions comensades. Sino que l' despit a la gent de l' *Eco* 'ls áviva la locuacitat y els enterboleix la memòria, com si tinguéssin graus alcohólichs.

Si era convenient o no emplaçar en altre lloch l' Hospital ja ho digué l' malaguanyat Dr. don Gayetá Benaprés en un notable informe que temps enrera insertarem en aquestes planes. Y ho reconeixien axísmeteix els regidors que anys passats, com ja hem referit, procuraren vendre la casa dels Fonollars ab el fi de construirne una que reunís les desitjables condicions.

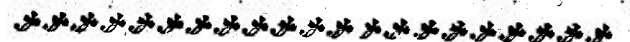
Y és pueril preguntar si's podia armonisar lo vell y lo modern, aplicant *las generosidades humanas* a la millora de l' immoble antich. No és cap secret que les obres de consolidació que s' hi han fet han costat moltes mils pessetes, y és evident que ni gasantnhi el

doble s' hauria conseguit que l' vell Hospital omplís degudament l' objecte a que está destinat y que l' nou ompliría. ¿Hont s' havia de construir el pabelló pera aïllament d' infecciosos? ¿com podien separarse de l' Hospital els rentadors, el depòsit de cadavres y altres dependencias que és preferible en siguin fora? ¿quin lloch se convertiria en jardí, en bósch, en passeig per esbarjo dels pobres convalecents y de les monges?

Lo de les *sanguíneas salpicaduras* y altres sensibleries per l' estil va molt bé per conmmoure a quatre velles irreflexives, però no era material aprofitable pera donar solidesa, comoditats y condicions higièniques y sanitaries a un edifici ruínós y deficient.

Feya molts anys que administradors y administrats acariciaven el projecte d' abandonar l' immoble antich, per inservible, y de construir un assil espayós, ben orientat, ben distribuít, que satisfés les necessitats avui sentides. Mes, la empresa era sumament ardua y no tothom podia escometre-la. Ja hem dit que en temps del caciquisme de l' ex-Secretari Juliá l' Ajuntament gestionava la venda del vell casal y l' adquisició d' altra finca hont trasllada ab ventatja l' establiment benèfich, però aquella Corporació no sapigué passar dels propòsits als fets. Ha sigut precis que un aplech d' homes prestigiosos y filántrops estés davant del govern de la població y de l' Hospital pera que pogués realitzar-se l' miracle. Aquets homes han lograt vendre a bon preu la casa inutilisable, han tingut la lliberalitat de donar milers de pessetes pera ajudar a la construcció de l' Hospital y han inspirat al poble la confiança necessaria pera que les ánimes caritatives els entreguessin sos cabals ab destí a la humanitaria empresa.

Tant de bó que sempre la vila hagués tingut tan torpes administradores. El Municipi no hauria caigut a la fallida a que l' portaren els bons administradors julianers.

La festa del Vinyet

Ab un día hermós y apacible, no molt freqüent en aquest temps estival, se celebrá el passat dissapte l' acosumada festa del Vinyet.

La missa primera se vegé molt concorreguda per gran nombre de fidels que aprofitant la fresca del mati es dirigiren al Santuari.

No menys concorreguts e figueren els Divins Oficis assistinthi la Comissió del ltm. Ajuntament presidida per l' Alcalde accidental don Lluís de Dalmau y executantse per la múica de capella y cantors, dirigits pel mestre senyor Torrents, la missa «Hoc est Corpus meum» de Perosi, siguent ocupada la sagrada cátedra pel R. P. Más, del Imaculat cor de Maria, qu' en eloqüents paragrafs enaltí la fé y veneració que 'ls sitgetans professen a la Verge del Vinyet.

Les tradicionals ballades de la tarda, amenisades per la banda del «Prado Suburense» ab encantament de coques y rams, congregá en una gran gentada a la plassa del Santuari, qu' oferia un bell cop de vista per l' infinitat de belles dames y damiseles lluhint luxosos trajos.

Hermós fou l' espectacle que de retorn a la nostra vila, oferí la reunió de carruatges de totes menes que conduhien als assistents al aplech junt ab l' intermenable corrua dels que retornaven passejant.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 3

Presideix el primer Tinent de Alcalde, D. Lluís de Dalmau y de Querol, y hi assisteixen els regidors Srs. Parera, Carbonell Soler, Mitjans y Carbonell Company.

Llegida y aprovada l' acta de l' anterior, ab el vot en contra del últim dels referits senyors s' accepta la invitació pera assistir a l' Ofici del Santuari del Vinyet.

S' aproven varis comptes, com també l' estat de recaudació per Consums y arbitri de Matansa corresponent al prop-passat mes.

Fa constarse en acta el sentiment del Consistori per la mort del eminent juriscòult D. Joseph M.ª Vallés y Ribot, ex diputat a Corts per aquest Districte.

Se acorda que les parades dels frayres siguin totes en una sola rengle, de cara al mar.

Se acorda també, a proposta de la Presidencia, nomenar la Comissió de Governació junt ab una altra de joves, pera que 's cuydi de organisar la propera Festa Major.

Es pren algún altre acord de relativa importancia y s' aixeca la sessió.

ORDINARIA DEL 10

De segona convocatoria, fou presidida per l' Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, assistinthi els regidors senyors Parera, Carbonell Soler, Yil, Carbonell Company y Mitjans.

Llegida y aprovada l' acta de la sessió anterior, es dona també lectura a una circular del Govern Civil de la Província, publicada en el «Butlletí Oficial», en la que 's dicten regles pera la confecció dels Pre-supostos municipals que han de regir durant l' any prop-venient.

Es llegeix una instancia del Quede d' aquesta Estació Telegráfica, Sr. Olalla, en la que, després de participar al Municipi que en aquelles Oficines s' hi han efectuat importants millores, y que avans d' acabarse s' ha agatat la consignació destinada a tal objecte, demana al Ajuntament

sigui ell qui s'encarregui de pagar lo que hi falta pera portarles a terme. Després d'un llarch de «at sobre l'particular, al fi s'acorda que la instància quedi sobre la taula.

Es dona lectura al dictamen emés per la Comissió de Governació respecte a les instàncies presentades dies enrera per ls Srs. Espasa y Girona y pel Sr. Freixas; y, tal com aquella Comissió proposa, se acorda confirmar an els dos primers en el carrec d'escrivayres municipals, que desde quinze anys ençà venen exercint, y, per lo tant, desestimar les proposicions del Sr. Freixas.

Es llegeix una altra instància, de D. Gaudenci Mirabent, en la que suplica al Consistori que avans de resoltre respecte a la que va presentar l'altre dia D. Francisco Virella, esc. hi les observacions de l'arquitecte del edifici que s'esta construint destiat a Hospital. Passa l'instància a informe de la Comissió corresponent.

S'aproven varis comptes per diferents conceptes.

Es dona lectura al expedient instruit pera la organització d'una brigada o secció de desinfectors, y en vista de que tampoch ara s'ha presentat ningú pera inscriures en la meteixa, es resol cridar particularment a algunes persones a qui s'considera indicades pera aquest servey; y consultarles respecte a les condicions en que voldrien practicar-lo en el desgraciat cas de que n'hi hagués necessitat.

El Sr. Carbonell Companya proposa al Consistori se acordi l'augment de sou al sepulturero, considerant-se en lo successiu com a peó municipal y dedicant-lo, ademés de les feynes propies d'aquell càrrech, al enyado y conservació dels camins que conduexen al Cementiri y a altres treballs que tinguin alguna relació ab aquell sagrat recinte. Tal proposició és acceptada, si bé en el sentit de que s'procurarà donarli compliment avuy per demà que falti la persona qu'en l'actualitat desempenya aquell càrrech, de molt avansado edat ja y, per lo tant, impossibilitada de poder fer altra cosa que la fyna que ara fa, y encara.

En vista de la desgracia ocorreguda l'altre dia en el Pont del Vinyet, accident número mil dels que s'hi han registrat densa qu'està construït, es resol posar-se d'acort ab els Ajuntaments dels pobles més vehins al nostre pera demanar col·lectivament la desaparició d'aquell edefessi o, quan menos, una gran reforma en el meteix fins lograr posarlo en condicions de que deixi de constituir un constant perill per quants carruatges y vianants han de transitar per aquell tros de carretera. Ademés, s'acorda transmetre el sentiment de la Corporació a la Sr. Viuda de D. Martí Miret Socías per la pena que l'afligeix ab motiu de la desgracia ocorreguda el passat diu aenue en l'esmentat Pont y de la que n'resultà víctima el seu senyor marit (q. p. d.).

La Presidencia dona compte de que la Comissió previamente designada pera recórrer la vila al objecte de arbitrar fondos pera celebrar la vinenta Festa Major, havia comensat ja la seva tasca a la vigília d'aquell dia.

A continuació, el «fonograf» d'En Julià, ab aquell tò melodramàtic de fira que tan en ridícul el posa, comença a despotricar contra els digníssims individus que formen la Junta del Hospital; més la Presidencia, y En Parera ab paraules enérgiques y contundents, el reconvenen convenientment, deixant-lo, com se sol dir, pitjor que un drap brut. Allavors el de la «oratoria persuasiva» busca apovo an En Carbonell Companya, y com que aquell fa l'sort a les seves intemperancies, no li queda més remey que cloure l'bech, tot confós y avergonyit devant l'horrorós fracàs de la seva barroera intenció.

La sessió s'aixeca després de dugues hores de comensada, donant principi allavors, segons tenim entés, a una altra sessió íntima de la que no'n surt menos mal parat l'imperterrit defensar de la seva parentela aprofitada.

Festa Major

Previa convocatòria de l'Arcaldia als joves, per tractar de la propera Festa Major, el passat diumenge tingué lloch a la Casa de la Vila una reunió presidida pel l'Arcalde accidental don Lluís de Dalmau ab assistència dels regidors de la Comissió de Governació senyors Parera y Mitjans, acordant-se que vista la bona disposició de l'element jove en coadjuvar a tot lo referent per que havien sigut cridats, es tingués una nova reunió el següent dia en que també seria invitada la Comissió mixta d'Atracció de Forasters, per fer el nomenclament de comissions. Aquesta no pogué efectuar-se perquè sols comparegué el President del Foment Sitgetà senyor Ferrer, el qual en nom de la societat s'oferia en cooperar en els treballs de la propera Festa Major, quedant nombrada la Comissió recaudadora y per atendre a la reorganització dels festejos, quina tasca començarà dimars.

Ahir a la tarda se reuní la Comissió, acordant fer públich qu'el dia 15 se celebrarà la subasta de música y balls. Se dona com a cert la contracta de les bandes de música «Almansa» y «Alfonso XII», per les societats «Prado» y «Retiro» respectivament.

Tirant al blanc

L'Eco caciquista, fent el timo dels perdigons a la gent cándida, pera arreplegarlos el vot en les vinentes eleccions municipals:

«El Excmo. Sr. Presidente del Consejo de Ministros, atendiendo al telegrama de nuestros amigos, los señores concejales D. Juan Mitjans Julià y don Simón Llauredó Clará, ha prometido publicar antes de la apertura de las Cortes, sin necesidad, por tanto, de otra ley militar, el oportuno Real Decreto concediendo amplísimo indulto a prófugos y desertores. Felicitamos a los interesados, que no podrán olvidar fácilmente el interés de los señores Mitjans y Llauredó para legalizar su situación, que les permitirá regresar a España.»

Veu aquí una barruda manera de amagar el desaire que ls julianers Mitjans y Llauredó han rebut del seu ilustre quefe Sr. Canalejas, qui no

s'ha dignat contestar encara el telegrama que aquells li dirigiren setmanes enrera demanantli l'immediat indult dels prófuchs y dels desertors.

El solt del Eco caciquista ens racorda la vanitat del Chantecler de Rostand. El presumptuós gall cantava cada nit y veient que més tart el sol sortia, bonament es creya que la sortida del sol era un efecte dels seus cants. La decepció signé grossa l'dia que per haverse adormit es trobà ab el sol alt abans de engegar la matinal cantada.

Que l'goveri concedirà un indult amplíssim ab motiu de la promulgació de la lley de servey militar obligatori, és cosa de tothom sabuda. Però ls chatanclers caciquistes simulen creure qu'ells faràn sortir el sol, que an ells es deura l'indult dels prófuchs y desertors que temps ha l'goveri prepara.

El protagonista de la comedia de Rostand és un ignocent pretenciós: els altres són uns pretenciosos embaucadors d'ànimes de cantí.

NOVAS

Han publicat entusiastes ressenyes de l'apat commemoratiu del nostre decé aniversari, els diaris de Barcelona: «El Poble Català», «La Veü de Catalunya», «Las Noticias», «La Publicidad», «El Diluvio», «La Tribuna», «La Vanguardia», «El Noticiero Universal» y altres.

A tots ells agraïm la deferencia mostrada envers nosaltres.

Axis mateix hem rebut proves de conformitat de molts amichs ausents y presents. Mercés a tot.

El ball de societat donat el dia del Vinyet en el pintoresch «Pabelló de Mar», punt de reunió de la distingida colúnia estinenca y quin saló estava esplendídament encafitat y adornat ab plantes y flors, resultà animadíssim, dansant-se fins avansades hores de la matinada.

Molt concorregut se vegé el ball que en la nit del Vinyet se donà en el fresch y bonich saló d'estiu de la societat del «Prado Suburens», no decayent l'animació fins l'acabament del mateix.

En la nit del disapte en el jardí de la Societat «El Retiro» s'hi celebrà també un ball, en quina mitjahora s'enjega un vistós ramell de focs artificials.

En el teatre del «Prado Suburens» en la nit del diumenge s'posà en escena per la companyia catalana que dirigeixen els actors Viñas, Llorente Blanca, l'aplaudit drama del eminent Rusiñol «Bona gent» y la comedia «La Santa» den Martí Gial, havent sigut abdues obres fidelment interpretades, coronant el públich la feina dels actors ab sorollosos y merescuts aplaudiments.

A la tarda del divendres es reuní a la casa de la Vila la Junta Local de Salvament de Náufrachs, baix la presidencia de don Felip Font-Falç, ab assistència dels vocals senyors Rosés, Querol, Planas, Ferrer, Tovella, Termes y Julià, y actuant de secretari el de l'Ajuntament, senyor Más.

L'objecte de la reunió fou el de donar compte el senyor President del permís concedit per la construcció de la caseta qu'ha de guardar el bot salvavides, fent historia de tot quant ha passat, y veurer el modo de arbitrar recursos pera complement de la quantitat necessaria pera la construcció del edifici.

A proposta del vocal senyor Planas, s'acordà un vot de gracies pel senyor President per l'interés y zel demostrats, votant solament en contra el senyor Julià, l'etern destorbador de tot lo que sia beneficis en general.

L'Unió Velocipédica Espanyola ha organitzat una caravana ciclista ab l'objecte de presenciar l'hermos espectacle de la sortida del sol desde las costes de Garraf. Els excursionistes han d'haver sortit a les 12 d'anit de la plassa de l'Universitat de Barcelona, devant del monument al Dr. Robert, proposant-se passar aquet mati en la nostra companyia. Benvinguts sían y que ls resulti forsa agradosa l'estada entre nosaltres.

Es trova en aquesta vila, pera passarhi una temporada, nostre apreciat amich y compatrici don Joan Carbonell Mussons, gerent de la important casa comercial «Carbonell Germans y C.ª», de Santiago de Cuba, al qual desitjem li resulti forsa agradable la seva estada entre nosaltres.

Procedent de la República Argentina ha estat en aquesta vila D. Joseph Oliver Casañes y sa simpática senyora esposa donya Trinitat Ruiz, els quals surten avuy en direcció a París y Nova-York per assumptes comercials. Que tinguin felís viatge.

Ahir a la hora anunciada tingué lloch a la Casa de la Vila la subasta de obres de paleta per la

construcció de la nova coverta del edifici hont se guarden els cotxos fúnebres.

Presi li l'acte el President de la Junta del Hospital, don Pere Carbonell, junt ab els vocals senyors Doctor Bricullé, Llopart, Dr. Llopis, Jansá y Planas, havent sigut adjudicades les susdites obres al millor sollicitador don Antón Hill Sabater, per la quantitat de 743'02 pessetes, que representa una rebaixa de 100 pessetes en el tipu de la subasta. Presentaren ademés, plechs, els senyors Pascual y Freixas, Suñé y Virella.

Víctima de traydora malaltia, el dia 1 del mes que cursa va morir a Santa Maria d'Olost (comarca del Lluusanés), hont se trobava ab la intenció de refer la seva salut, malmesa a la Illa de Cuba, l'apreciat compatrici don Rafel Planas y Comas, soci de la important fabrica de pastes pera sopa «La Esperanza» de Mauzanillo, propietat dels senyors Marrón, Cotoí y C.ª

Rebin sos familiars el nostre més sentit pésem.

A la ja llarga serie de accidents registrats en el nou pont de la carretera, sobre l'pas a nivell del Vinyet, densa qu'està construït, deu anyadirshi una sensible desgracia ocorreguda el prop-passat diumenge, la qual ha omplert de dol y de aflicció a una apreciabilíssima familia de la vehina població de Vilanova y Geltrú.

Venia aquell dia en direcció a nostra vila, en una tartanà, el Sub-delegat de Farmacia de aquest Districte, D. Martí Miret Socías, acompanyat de dos dels seus fills, quan, al anar a travessar dit pont, passava per sota el mateix el tren de carga que surt de la Estació de aquesta vila a les 6 y minuts de la tarda. Sembla qu'en aquells moments la locomotora xiulà, y el cavall que arriava la tartana al sentihro va esverarse; per lo que l'Sr. Miret, ab l'intenció de domidar millor desde terra l'animal a fi d'evitar la volcada del carruatge, saltà sobtadament d'aquell; mes, ho feu ab tan mala sort, qu'en aquell precís instant el cavall va recular, atropellant el carruatge greument al Sr. Miret, qui'n surt del percans, ademés d'una ferida al cap, ab la fractura de varies costelles, interessantí també l'pulmó.

Després d'haver sigut auxiliat per alguns veïns de les masies propores al lloch del succés, el ferit fou traslladat a aquesta vila en un automòvil que casualment passà per allí; y, conduït a la farmacia del Sr. Ferrer, fou convenientment atés y auxiliat, personant-se tot seguit en aquell establiment els metges Srs. Mirabent, Benaprés y Llopis, que al reconèixer al ferit pera prestarli els cuydados que la Ciencia aconsella, apreciaren l'estat gravíssim del meteix; per lo que, acomodant convenientment en un carruatge y acompanyat del metge senyor Benaprés, fou conduït al seu domicili de Vilanova, ahont el desgraciat morí als pochs moments de arribarhi.

BALUART DE SITGES s'associa al desconsol que ab tal motiu afligeix a la senyora viuda; fills y demés familiars del finat.

Per cablegrama, ahir a la tarde va arribar la trista nova d'haber mort a Guantánamo (Cuba) l'apreciat y distingit compatrici el jove D. Carles Bertrán y Batet.

El laconisme del despaig produí a la familia Bertrán un dolor intens, doblement sentit per lo inesperat del cas, dolor que s'encomanà a tot el veïnát, al que sorprengué en gran manera la trista noticia.

Acompanyem a sos desconsolats pares, germans y demés familiars en la justa pena que ls aclapara, per tan sensible com irraparable perdua.

La Junta del Hospital, en la reunió tinguda ahir, entre varis assumptes tractats, acordà adquirir una màquina d'emblanquinar.

La passada nit la notable companyia de sarsuela qu'actúa al «Prado Suburens» tenia anunciada la representació d'El Poeta de la vida y Gente Menuda, y per demà la companyia d'igual genre del teatre «Apolo» de Vilanova, té anunciades en «El Retiro» la representació de Molinos de Viento, La manta zamorana y El Húsar de la Guardia.

En la Iglesia parroquial ahir contragueren estat de matrimoni els joves compatricis D. Joan Marçé Soler y D.ª Rosa Rafols Pous, y D. Enrich Vericat Sagarra y D.ª Rosa Pañella Sardá, a tots els quals enviem nostra enhorabona.

AGENCIA RÁPIDA A BARCELONA FULGENCI SANAHUJA

ADMET ENCARRECHS fent DOS VIATGES diaris.
BARCELONA : «Petit Terminus», carrer de Aragó, 280 (davant del Apeadero). — Carrer Boqueria, 7. — Plassa Comercial, 10, (Centre de Recaders), devant del Mercat del Born : teléfono 1909. — SANS : Carrer de Riego, núm. 44. — SITGES : Carrer de Jesús, 16.

JUAN ALEMANY

S. en C.

TRATANTES EN CARNES

Proveedores de las canteras de Garraf y de la fábrica de cementos de los Sres. M. C. Butsemis y Fradera de Valcarca.

Domicilio social: San Francisco, 54: SIGE S
Esta casa expende carnes de todos precios y de superior calidad, desde los siguientes:

Ternera fina, desde 0'40 pesetas los 400 gramos.
Carnero a 0'80 ptas. los 400 gramos.
Cordero a 1 peseta los 400 gramos.

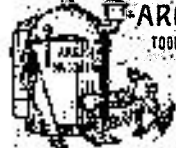
Cabrito a 1 peseta los 400 gramos.
Castrón a 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio a domicilio por dependientes de la casa.

TUPINAMBA

TOSTADERO DE CAFÉ

AROMA CONCENTRADO con Real Privilegio.
TODOS LOS CAFÉS DE ESTA CASA PUEDEN SER SOMETIDOS A UN RIGUROSO ANALISIS

Sucursal en SITGES:
JOSÉ BARTROLÍ, Nueva, 11

COLMADO JOSÉ MASSO

2, Plaza Marqués de Mont-Roig, 2

Chocolates de las mejores marcas:

Trapa, Matías López, Guchart, Colonial, Ménier, Desayunos, etc.—Gran surtido de Pasta sopa Garriga con huevo.—Canelonis.—Tapiocas Maggi.—Jarabes y Horchata Fortuny.—Café marca Estrella.—Salchichón de Vich.—Licóres: Anís, Champagnes Codorniu y Extranjero, Brioix.—Pasteles para rellenar.

Placas, papel y demás material fotográfico.

Moto-craipa y Aceite para Automóviles.

Máquinas NAUMAN

para CUSIR, para familias y industriales

Especialitat en Rectilíneas para Mitjes y tota mena de géneros de punt

ES VENEN A PLASSOS Y AL COMPTAT

ENSENYANSA de brodar, fer calats y fer mitja. GRATIS

Es cambien máquinas velles o inutilizadas

y s'efectuen reparacions de totes classes

Es venen agujas, peses y accessoris pere les mateixes máquinas

Diposit, tallers y despatx

MARCELLI ILL: Plassa Verdura. - VILANOVA Y GELTRU

Representant en aquesta villa:

LLUIS CARBONELL: Carrer Major, 39 - SITGES

Joseph Selva y Junyent

14, Aygua, 14: SITGES

Habent obtingut la representació de una important Agencia de Barcelona, que es dedica a la compra de fincas rústicas y urbanas, prestams hipotecaris y en lletra de cambi, a interés modich, ofereix els seus serveys

CLINICA DENTAL

DE JOAN CATASÚS

METGE DENTISTA

De 3 a 7 de la tarda

S. Bartomeu, 5; SITGES

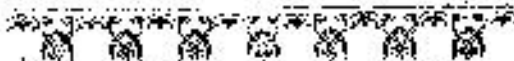
Camisería y Granateria

32, B. QUERIA, 32

en

camisas, corbatas, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camisería que ven més barata
Especialitat en camisas a mida

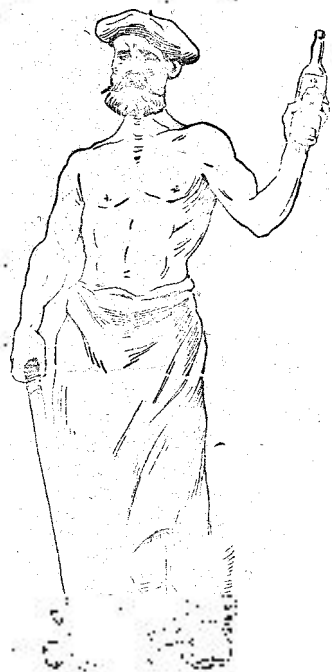
SOBRE-MONEDER

PERA LA CIRCULACIO DE VALORS EN METALICH

Servey Postal Oficial. creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de África, y ahont no hi hagi Administració de Correos, están obligats a admétrelo a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder és el medi més cómodo, sencill y segur, para remetre diner per correos certificat, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s'evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. És indispensable para encàrrechs al Comerç, suscripciones de periódichs, demandas de llibres, pensions, mesades, etc., etc. Unich que resolt las dificultats de giro de petitas cantidades. El Sobre-Moneder té la garantía del Estat, que abona la cantidad declarada en cas de extravío. La Companyia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l'expén en tots els estanchs al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y subalterns de dita Companyia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina: GOYA, 19: MADRID

Neurastenia, anemia y flaqueza general

l'ur curació ab el

MIOGENOL

DEL DR. M. CALDEIRO

* SALUT * FORTALESA * VIGOR *

Tónich reconstituyent a base de Nucl-ógeno y Arrhenal, Remey sobirà para l'Agotament dels nervis, Convalecencies, Enflaquiment, Anemia, Tisis, Desvetllaments, Paralisis, Desvaneixements, Fatigues, etc.

El MIOGENOL s'obre pas per sos propis mèrits y es receptat pels metges més eminentes del mon.

Els meravellosos efectes que l MIOGENOL produeix en l'organisme, li han senyalat un lloch preeminent en l'estol de medicaments a restablir l'energia y la forsa vital.

Entre els medicaments de l'ur classe, el MIOGENOL es el que reporta millors benifets, per ser un fortificant segur y eficas, que tan va bé a les joves com als vells. — El MIOGENOL no espatlla el pahidor, sinó que per el contrari, n'es un gran estimulante.

El MIOGENOL tonifica. El MIOGENOL fortifica. El MIOGENOL evita l'inflamació de les cames. El MIOGENOL evita els rodaments de cap y mareigs.

De venda en la Farmacia FERRET, Parelladas, 1: SITGES

= PHOSPHORRENAL = Robert =

RECONSTITUYENTE